

Buletyn Rektoratu

XI NIEDZIELA ZWYKŁA, 13 CZERWCA 2021 r. NR 24 (454)

50 lat kapłaństwa ks. Prałata dra Franciszka Przytuły

Rektora
naszego Kościoła
w latach 1987-2009

Wspólnota Kościoła Pobrygidkowskiego pragnie uczcić Złoty Jubileusz Kapłaństwa ks. Prałata dra Franciszka Przytuły eucharystią dnia 13 czerwca br. o godz. 13.15. Serdecznie zapraszamy do udziału w tej mszy świętej w kościele lub za pomocą transmisji online.

Czcigodnemu Jubilatowi i długoletniemu Rektorowi naszego kościoła składamy najlepsze życzenia Bożego błogosławieństwa, opieki Matki Bożej Zwycięskiej i świętych patronów: św. Brygidy i św. Judy Tadeusza. Dziękujemy za lata duszpasterskiej posługi w naszej świątyni i za troskę o jej wygląd. Niech dobry Bóg darzy zdrowiem i długimi latami życia.

Wspomnienie z homilii Abpa Józefa Życińskiego z dnia 19 lipca 2009 roku

(przekazanie rektoratu nowo mianowanemu
ks. kan. mgr Dariuszowi Bondyrze)

„Tamten czas posługi włożony w rektorowanie w tej świątyni był czasem wrażliwości, otwarcia na łaskę, integrowanie środowiska. Tak wiele różnych grup znajdowało tutaj zrozumienie, przyciągnięcie, otwarcie. Kiedy tworzyliśmy różne formy duszpasterstwa od pracowników nauki po pewne grupy zawodowe – tutaj nie było nigdy odpowiedzi negatywnej i zawsze znajdowaliśmy pozytywną postawę Księdza dra Franciszka. Tu doświadczyliśmy tej pięknej kultury chrześcijańskiej, dla której jestem

szczególnie wdzięczny, kiedy myślę o tym, z jak wielką miłością i szacunkiem odnosił się poprzedni Kanclerz Kurii Ks. Prałat Franciszek do mojego poprzednika Ks. Abpa Bolesława. Jak w wielu gestach, wielu przejawach troski, komentarzach było widać wspólnotę Kościoła, która winna nas jednoczyć. Ale nie tylko do poprzednika. Sam gdy przyszedłem pamiętam, jak 12 lat temu w pierwsze lato, jakie spędziłem w Lublinie, Ks. Prałat Franciszek nie miał wakacji. Czuwał wtedy nad wszystkimi pracami prowadzonymi w Kurii, dopilnowywał, poświęcał się i za to wszystko Panu Bogu znane, przez człowieka dogłądane, chcemy dziś powiedzieć gorąco – dziękuję. [...] Słowo tego nie wyrazi nigdy w pełni, słowa są suche, ale dziękuję za ten trud i poświęcenie, które widać było w słowie, modlitwie i wrażliwości ks. Prałata. Niech Bóg wynagrodzi za to, a my byśmy mogli cieszyć się wzrostem i rozwojem tych samych owoców, które były naszą radością w ostatnie lata”.

INTENCJE MSZALNE

SŁOWO NA NIEDZIELE

„Z czym porównamy Królestwo Boże lub w jakiej przypowieści je przedstawimy?”

- pyta swoich uczniów

Chrystus. I nie czekając na odpowiedź, rysuje przypowieści o ziarnku gorczycy, które choć najmniejsze jest pośród nasion na ziemi, to „wzrasta i staje się większe od innych jarzyn...” Czym jest Królestwo Boże zatem? Skąd ma taką moc wzrastania? I w kim lub w czym wzrasta?

Odpowiedź daje Chrystus w innym spotkaniu ze słuchającym go tłumem. Mówi: *Królestwo Boże w was jest!* Ono jest w każdym z nas, zasiane wraz z przyjściem Siewcy, jakim jest Chrystus! Ono jest darem przeznaczonym do wzrostu w każdym z nas... jakże źle się dzieje, kiedy wyglądamy tylko Królestwa Bożego, bądź tęsknimy za nim jako odległą przyszłością, która czeka nas po śmierci... Ono jest w nas! Zasiane jako dar oczekuje z naszej strony działania, które przyspieszy jego wzrost i da owoc...

Nikt z nas nie jest wyłączony z tego daru... Bóg, który jest Panem, poniżej drzewo wysokie, a wywyższa drzewo niskie – oznajmia dziś w imieniu Boga prorok Ezechiel. Bóg jest sprawcą wzrostu duchowego w każdym z nas, w każdym z tych najmniejszych, którzy są zdolni przynieść owoc obfity...

W innym miejscu Chrystus powiada, że Królestwo Jego nie jest z tego świata. Czy nie kłóci się to z tym, co powiedzieliśmy wcześniej, że jest ono wśród nas? Nie. Chrystus rzekł prawdę. Królestwo to nie jest z tego świata, ono ma źródło w samym Bogu i od Niego pochodzi i w Nim ma swe istnienie. Ale Bóg otworzył się na człowieka, Jego Królestwo otwarło się na człowieka. Razem z przyjściem Chrystusa – Syna Bożego, Królestwo Boże stało się poniekąd częścią naszej ziemskiej rzeczywistości. Ono jest w nas!

Przed nami zatem konkretne działanie: mamy w sobie zasiane ziarno Boże, ziarno, które jest darem, zaczynem Królestwa Bożego w nas. Jego wzrost zależy od nas – pielgrzymów. Nie jesteśmy sami, jest z nami Chrystus, który dogląda i darzy łaską, wzmacnia Sobą, jak tu – na Eucharystii! Mamy rzesze męczenników, błogosławionych i świętych, świeckich i duchownych, znanych i nieznanych, którzy zostawiają ślady Królestwa Bożego w naszej ziemskiej rzeczywistości. Idźmy w ich ślad...

xjj

PONIEDZIAŁEK, 14 czerwca, BŁ. MICHAŁA KOZALA

7.00
7.30 +Antoni, Regina, Antoni, Danuta, zmarli z ich rodzin
11.00 +Antoni, Stanisław, Zofia, Katarzyna Świąćcyce
11.00 +Jadwiga, Feliks Zajac
18.00 +Janina Spasiewicz – gregorianka (14)
18.00 +Olga Roszko - gregorianka (14)
18.00 W intencji dusz w czyśćcu cierpiących

WTOREK, 15 czerwca

7.00 +Jan Ośmiański (2 m-c)
7.30 +Katarzyna Burdzanowska (rocznicowa)
7.30 W intencji ofiarodawców
11.00 +Wanda Przedniak (25 r.)
11.00 +Jadwiga, Feliks Zajac
18.00 +Jolanta Gajewska (imieninowa)
18.00 +Janina Spasiewicz – gregorianka (15)
18.00 +Olga Roszko - gregorianka (15)

ŚRODA, 16 czerwca

7.00 +Danuta, Ryszard Toman
7.30
11.00 MSZA ŚW. WOTYWNA DO ŚW. JANA PAWŁA II
11.00 +Adam Kwiatkowski (23 r.), Agnieszka Kwiatkowska (5 r.)
18.00 +Mieczysława Boluk (w dniu 91 urodzin), Zygmunt Boluk, Jan i Stefania Stasiak
18.00 +Alina Sarak
18.00 +Janina Spasiewicz – gregorianka (16)
18.00 +Olga Roszko - gregorianka (16)

CZWARTEK, 17 czerwca, ŚW. ALBERTA CHMIELEWSKIEGO

7.00
7.30
8.00 MSZA ŚW. WOTYWNA DO ŚW. JUDY TADEUSZA
11.00 +Marian (34 r.)
11.00 +Jadwiga, Feliks Zajac
18.00 +Janina Spasiewicz – gregorianka (17)
18.00 +Olga Roszko - gregorianka (17)

PIĄTEK, 18 czerwca

7.00
7.30
11.00 MSZA ŚW. WOTYWNA DO ŚW. BRYGIDY
18.00 +Janina Spasiewicz – gregorianka (18)
18.00 +Józef Kowalczyk (9 r.)
18.00 +Olga Roszko - gregorianka (18)

SOBOTA, 19 czerwca

7.00
7.30
11.00 Dziękczynna z okazji urodzin Aloizy, Haliny
11.00 +Jadwiga, Feliks Zajac
18.00 +Protazy Tomaszek
18.00 +Janina Spasiewicz – gregorianka (19)
18.00 +Olga Roszko - gregorianka (19)

XII NIEDZIELA ZWYKŁA, 20 czerwca

7.00 +Piotr (60 r.), Anna, Eugeniusz, Kazimiera, Józef, Jadwiga Matczuk, Katarzyna, Jan Panasiuk, Czesława, Władysław Zajac
7.00 O zdrowie, dary Ducha Świętego, potrzebne łaski, opiekę Matki Bożej dla Tomasza i błogosławieństwo Boże dla rodziny
8.00 +Janina, Aleksy, Wojciech, Halina
8.00 +Krystyna, Bożysław Mioduszczyński – o dar nieba
9.30 +Maria Maik (6 r.), Leszek Maik (7 r.)
11.00 +Marianna Ładziak (23 r.), zmarli z rodziny Ładziaków i Dejmków
12.00 +Jadwiga, Feliks Zajac
12.00 +Dziękczynna za dotychczasową opiekę Bożą z prośbą o dalsze wsparcie w życiu dla Michała
13.15 Dziękczynna za opiekę nad dziećmi sprawowaną przez s. Piotrę Janic
16.00 +Olga Roszko - gregorianka (20)
18.00 +Aniela (23 r.), Stanisław, zmarli z rodziny Walczaków i Noskowskich
18.00 +Janina Spasiewicz – gregorianka (20)
18.00 Za wstawiennictwem św. Judy Tadeusza prośba o zdrowie, potrzebne łaski, opiekę Matki Bożej dla Elżbiety i Krzysztofa Wronów oraz ich dzieci i wnuków

Transmisje mszy świętych

W związku z sytuacją epidemiologiczną zachęcamy naszych Wiernych i Przyjaciół Kościoła Pobrygidkowskiego do duchowej łączności poprzez transmisje mszy świętych i nabożeństw online. Z transmisji korzystamy na stronie internetowej kościoła:

www.pobrygidkowski.pl

Intencje mszy świętych

Intencje mszy świętych przyjmujemy w zakrystii, a w obecnej sytuacji można zamawiać intencje również za pomocą formularza kontaktowego umieszczonego na naszej stronie internetowej.

Ofiary składane na tacę

W sytuacji, gdy nie uczestniczymy we mszy świętej w kościele, możemy wesprzeć utrzymanie naszej świątyni poprzez ofiarę przesłaną na konto kościoła (nr konta poniżej) lub za pomocą ofiaromatu (w przedsionku kościoła). Jesteśmy wdzięczni za każdy dar serca. Jest to dla nas wszystkich wyjątkowa sytuacja i razem szukajmy rozwiązań na przyszłość dla naszej wspólnoty i kościoła.

**ZAPRASZAMY NA
NABOŻEŃSTWA CZERWCOWE**
ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa
codziennie o godz. 10.30 i 17.30,
w niedzielę o godz. 17.30

PODZIĘKOWANIA

**Składamy serdeczne Bóg zapłać za wszelkie
wsparcie duchowe i materialne
dla naszej świątyni!**

**W każdym tygodniu we wtorek sprawujemy
dziękczynną Mszę Świętą w intencji
ofiarodawców. Najbliższa we wtorek o 7.30**

**W modlitwie pamiętamy także o wszystkich
zmarłych z naszej wspólnoty.**

Nr konta PL 07 1500 1520 1215 2008 3567 0000

Św. Antoni Patron Lublina

13 czerwca obchodzimy liturgiczne wspomnienie św. Antoniego Padewskiego. Jest Patronem Lublina. Jego obraz wisi na XIV-wiecznej Bramie Krakowskiej, a Sanktuarium św. Antoniego znajduje się na terenie tutejszej parafii w Kościele pw. Nawrócenie św. Pawła. Cudowny obraz św. Antoniego znajduje się w głównym ołtarzu kościoła. W każdy wtorek o godzinie 10.00 jest odprawiana Msza św. wotywna o św. Antonim, a po liturgii podaje się wiernym do ucałowania relikwie Świętego.

Do dziś Lublinianie nazywają ten kościół „bernardyni”, gdyż wcześniej, do roku 1864, był tu klasztor OO. Bernardynów (historia Bernardynów na str. 4 naszego *Biuletynu*). Dziś Ojcowie Bernardyni mają swoją parafię i kościół pw. Św. Brata Alberta przy ul. Willowej w Lublinie.

MSZE ŚW. WOTYWNE

Ku czci ŚW. JUDY TADEUSZA
Patrona od spraw trudnych i beznadziejnych
Msza św. w intencjach
składanych przez wiernych,
czwartek, godz. 8.00

Ku czci ŚW. BRYGIDY
Patronki Kościoła Pobrygidkowskiego
Msza św. w intencjach składanych przez wiernych
piątek, godz. 11.00

Ku czci ŚW. JANA PAWŁA II
Msza św. w intencjach składanych przez wiernych
każdego 16-go dnia miesiąca, godz. 11.00

Zapraszamy!

INTENCJE APOSTOLSTWA MODLITWY CZERWIEC 2021

Intencja ewangelizacyjna: Módlmy się w intencji ludzi młodych, którzy przygotowują się do małżeństwa przy wsparciu wspólnoty chrześcijańskiej — aby wzrastali w miłości, z wielkodusznością, wiernością i cierpliwością.

Bernardyni w Lublinie

Historia Ojców Bernardynów w Lublinie sięga XV wieku. W roku 1459 mieszczanie zwrócili się do zakonu z prośbą o przyjęcie fundacji w Lublinie. Fundacja została przyjęta i już w następnym roku przystąpiono do budowy klasztoru i kościoła na placu poza murami miasta. Były to budowle drewniane, wzniesione z ofiar mieszczan.

Ówczesne władze miejskie ze względu na bezpieczeństwo miasta nie zgodziły się na klasztor murowany. Dzięki staraniom zakonników i ofiarności mieszczan lubelskich klasztor był zawsze zadbane, dobrze zagospodarowany i na tyle obszerny, że już w 1469r. odbyła się w nim kapituła Prowincji. W tym też roku uzyskano od króla Kazimierza Jagiellończyka zezwolenie na budowę murowanego kościoła i klasztoru. Dzięki ofiarności dobrodziejów i głównego fundatora Kazimierza Jagiellończyka zbudowano duży kościół w stylu gotyckim i konsekrowano w 1496 r. pw. Nawrócenia św. Pawła. Po 1530 r. dokonano częściowej przebudowy klasztoru i znacznie upiększono kościół. Król Zygmunt August wybiera ten kościół jako największy z lubelskich i w nim śpiewa hymn dziękczynny „Te Deum Laudamus” na zakończenie obrad Unii Litwy z Koroną.

Niestety wielki pożar, który wybuchł w 1599 r.(1602) zniszczył całkowicie kościół i klasztor. Jednak umiłowanie bernardyńskiego kościoła zmobilizowało mieszczan i okoliczną szlachtę do natychmiastowej odbudowy spalonego obiektu sakralnego, nadając mu nową renesansową bryłę i wspaniałe bazylikowe wnętrze.

Rola klasztoru lubelskiego znów wzrosła i stał się on miejscem częstych zjazdów zakonnej prowincji. O wielkiej roli lubelskiego klasztoru świadczył fakt, że w XVIII w. przebywało w nim zazwyczaj od 40 do 50 zakonników, a ojcowie prowadzili ożywione duszpasterstwo nie tylko w kościele własnym ale udzielali również pomocy duszpasterskiej w innych kościołach lubelskich i poza miastem.

Szczególnym kultem, już w pierwszym kościele, a jeszcze bardziej w odbudowanym cieszył się św. Antoni Padewski. Obrął Go sobie

za Patrona Trybunał Koronny uciekając się do Niego w sprawach sądowych. Św. Antoni stał się patronem miasta Lublina. Powstało Bractwo św. Antoniego i ufundowano dlań specjalną kaplicę. Stopniowo kościół przekształcał się w prężne sanktuarium św. Antoniego.

W 1738 r. podjęto gruntowne odnowienie wnętrza kościoła. Wyburzono też część klasztoru a wybudowano ją od fundamentów - znacznie obszerniejszą. W 1753-60 wymieniono niemal wszystkie ołtarze na nowe - ozdobniejsze. Powstanie listopadowe, przemarsze wojsk i represje rosyjskie spowodowały wiele strat, ale konwent bernardyński po raz kolejny odrestaurowano i klasztor cieszył się nadal dużą popularnością w mieście i okolicy, gdzie zakonnicy udzielali się przez misje i kazania.

W latach 1861 i 1862 Bernardyni lubelscy brali czynny udział w manifestacjach narodowych. Urządzano nabożeństwa i uroczyste procesje o charakterze narodowo-patriotycznym. Pociągnęło to za sobą represje ze strony władz rosyjskich. Przełożony klasztoru i wielu zakonników zostało skazanych na areszt w twierdzy lub zesłanie na Syberię. Nie odstraszyło to jednak innych od akcji patriotycznych. W czasie powstania styczniowego klasztor lubelski stanowił ważny ośrodek działalności patriotycznej. Tutaj werbowano ochotników do walki z zaborcą, odbierano przysięgi i kierowano do oddziałów, udzielano też schronienia prześladowanym i pomagano potrzebującym. Nie uszło to uwagi władz zaborczych dlatego też ukaz carski z 1864 r. o kasacji klasztorów, w pierwszym rzędzie dotknął konwent Bernardynów lubelskich. Rosyjskie władze nakazały likwidację klasztoru, a zakonników przymusowo wywieziono z Lublina. Klasztor, który pełnił ważną rolę religijną, kulturową i narodową został zlikwidowany.

Bernardyński kościół oddano w zarząd mianowanego przez władze rektora. Część klasztoru przeznaczono na potrzeby zarządu miejskiego, a potem częściowo rozebrano. Biblioteka licząca 2640 woluminów została porzucona w nieładzie. Dopiero w 1875 i 1914 przewieziono ją do Seminarium Duchownego w Lublinie. Dwadzieścia lat po kasacji, w 1884 r., przy kościele klasztornym erygowano parafię istniejącą do dziś w ramach Archidiecezji Lubelskiej.

Źródło: www.lublin.bernardyni.pl/historia.html

Wydawca: Pobrygidkowski Ośrodek Kultury i Kościół
Rektoralny pw. Wniebowzięcia N.M.P Zwycięskiej w
Lublinie